

Трибуна Хлібороба

Видасться з 5 березня 1932 року

№ 7 (9323) П'ЯТНИЦЯ, 16 ЛЮТОГО 2018 РОКУ

СЕЛО І ЛЮДИ

А БУЛО КОЛИСЬ, А БУЛО...

У моїй пам'яті, як і в пам'яті багатьох людей, які давно знають подружжя Тетяну Василівну і Михайла Омеляновича Гопків із Харківського району, вони ніби завжди молоді. То дарма, що сьогодні роки та хвороби «гнуть» їх до землі, — вони не здаються, бо ніколи у своєму довгому нелегкому житті не звикли здаватися перед труднощами. Навіть не заїкаються про те, що колись було важко, навпаки — з натхненням і іскоркою в очах згадують свою молодість. А якраз на Стріттення Михайлу Омеляновичу виповнилося 80, його дружині 9 лютого — 77. 1 травня буде 55 років, як вони одружилися. Не помилюся, коли скажу, що 35 років незмінно в культурному житті Харківського району тривала «епоха» Гопків, скажу це із великою шанною і повагою до цих унікальних людей, які у своїй сільській долі вміли поєднувати роботу на сцені і на фермі, залучали у гуртки дорослих і юних односельчан, організовували їм дозвілля, а водночас ще і вдома завжди утримували велике господарство, обробляли величезні городи. Бо росло у них три сини, і кожному хотіли допомогти. Як могли все це поєднувати? Як на все часу вистачало? Запитую, а вони усміхаються і стенають плечима. Мовляв, хтозна... Як на мою думку, то через те так виходило, що всюди і у всьому були однодумцями, допомагали одне одному, виручали. Та і досі так. Бо ще й тепер тримають корівку, а щоб було чим гостей пригощати на ювілей, кабанчика зарізали...

Михайло Омелянович родом із Охтирського району Сумщини. Його дитинство, як і всіх однолітків, а ріс він у багатодітній сім'ї, було обпалене війною. А після неї його дитяче життя не покращало: померла мама, а потім і тато. У 9 років Миша залишився круглим сиротою. Його і ще трьох дітей із родини місцева влада передала на виховання у Роменський дитячий будинок. Там і виростили без маминої ласки і батьківського піклування. Звідти вступив юнак до Роменського сільськогосподарського технікуму, вивчився

на агронома-насіневода. Та склалося так, що пішов працювати не в колгосп, а у школу вчителем групи продовженого дня. Робота з дітьми юнакові сподобалася, отож вступив до Сумського педагогічного інституту, де і отримав диплом вчителя біології і хімії. За направленням приїхав працювати у Локнянську середню школу.

Цю школу закінчила Тетяна Василівна, а на той час вже працювала там вожатою, мріючи також стати вчителем. Та стала вона не вчителькою, а дружиною молодого учителя. Побравшись 1 травня 1963-го, вони ще один навчальний рік працювали у Локні, а потім переїхали в Харкове, до її батьків. У 1964-му народився первісток Сергієнко, через 2 роки Сашко, ще через 2 — Володя. Мрії Тетяни Василівни про навчання в педінституті так і залишилися мріями.

На той час у Харківському будинку тільки початкова школа, де працював один учитель. Михайлу Омеляновичу запропонували роботу завідувача будинком культури. Погодився без вагань, бо саме до такої роботи у нього душа лежала. Умів він і на духових інструментах грати, умів і танцювати, і в розмов-

ному жанрі знався, і голос та слух мав, а найголовніше — умів знайти спільну мову із людьми різних характерів. Тоді в селі жило людей, мабуть втричі більше, ніж тепер. Хоровий, вокальний, драматичний, хореографічний гуртки, духовий оркестр працювали не на папері. Життя у клубі справді вирувало. Його вірною поміницею завжди була дружина. Вона, тенденція, як берізка, на добровільних засадах вела у БК хореографічний гурток, та і в роботі інших була не рядовим учасником. Важко уявити як можна було жінці з усім вправлятися вдома і на фермі, та ще й після вечірнього доїння розучувати з дівчатами і хлопцями танці. «Було так, — згадує Тетяна Василівна, — що спину перемкнуло, ведуть дівчата з ферми під руки і у клуб зводять, щоб хоч «коліна» показала. Жодне свято у нас без танців на сцені не проходило. Дуже любила я цю справу».

Спогадів та спогадів у Гопків про ті прекрасні роки, коли на все вистачало сили, здоров'я, натхнення. Певний період при БК працювала філія районної музичної школи. Всі три сини Гопків навчалися грі на баяні, а коли філія закрилася, Михайло

15 ЛЮТОГО в Україні відзначається День вшанування учасників бойових дій на територіях інших держав та 29-а річниця виведення радянських військ з Афганістану.

Тисячі молодих людей, пройшовши випробування вогнем у «гарячих точках», з честю виконали свій військовий обов'язок, зберегли бойове братерство, стали гідним прикладом людської мужності, відданості, справедливості, проявили себе справжніми патріотами.

Особливо це стосується таких жорсто-

ких випробувань, як Афганістан. Війна в Афганістані — це трагічна сторінка нашої історії, яка не забудеться ніколи, не зітреться з пам'яті тих, хто пройшов той тяжкий шлях.

Зичимо вам, шановні учасники бойових дій на території інших держав, міцного здоров'я, щастя і добробуту, родинного тепла і мирного неба над нашою Україною!

Велика подяка всім військовослужбовцям, які і сьогодні боронять нашу Вітчизну, охороняючи наш спокій. Нехай ваша сила та мужність завжди підсилюються любов'ю та підтримкою рідних і близьких.

Анатолій ДУПА,

голова райдержадміністрації.

Юрій ДЗЮБАН,

голова районної ради.

СХОДИ ГРОМАДЯН

ГОВОРИЛИ ЯКИМ БУДЕ ЖИТТЯ В ОТГ

Лютій традиційно — місяць проведення сходів громадян у населених пунктах району. Такі зібрання проходять зараз і в старостинських округах селищної ради.

13-го, у вівторок, на головні для себе збори року зішлись жителі Красного Колядина. Звітувала перед односельцями в. о. сільсько-го старости Людмила Сорочинська. Красноколядинці цікавило все — що чекає на них у плані соціально-економічного розвитку села із входженням його до складу недавно створеної об'єднаної територіальної громади; як фінансуватимуться місцеві установи; наскільки тісною залишатиметься співпраця ТОВ «Красноколядинське» з громадою, чи передбачаються зміни в оплаті за орендою сільгоспдприємством земельні паї; бачення народ-

ним депутатом Валерієм Давиденком перспектив і його сприяння розвитку ОТГ; ряд насущних для селян питань (пенсії, дороги, закупівельні ціни на молоко і т. ін.). Відповіді на свої численні «Що? Де? Коли?» вони почули від селищного голови Юрія Величка, начальника фінансового відділу селищної ради Світлани Циганенко, директора ТОВ «Красноколядинське», депутата селищної ради Павла Чмута, помічника народного депутата Валерія Давиденка Миколи Торбеева.

Цього ж тижня відбулася сходка громадян у Скороходівському, на черзі — в Пононівському старостинському окрузі і далі згідно із графіком об'єднаної громади. Фінішуватиме кампанія традиційно зборами в Талалаївці.

ЗАПРОШУЄМО НА СХОДКУ

Наступного **четверга, 22 лютого ц. р.**, в районному будинку культури за участі керівників району, районних служб та організацій, депутатів різних рівнів відбудеться сходка жителів селища. Перед громадою звітуватиме селищний голова Юрій Величко.

Запрошуємо громадян взяти участь у сходці.

Початок об 11-й годині.

СЕЛИЩНА РАДА.

Тільки **23–24 ЛЮТОГО**, в день народження «**АВРОРИ**», будуть знижки **до 47,7%**
Запрошуємо всіх!

Графік роботи в святкові дні з 8:00 до 19:00.

продам паливні **БРИКЕТИ** та **ГРАНУЛИ** (пілети) з лушпиння соняшнику. Використовуються як альтернативний вугілля та дровам вид палива (для камінів, котлів, печей, промисловості). Відмінно і довго горить, майже не залишається попелу. Упакований в мішки по 40–45 кг і біг беги по 1–1,1 т.

Продам ОЛІЮ та МАКУХУ із соняшнику
Самовивіз: вул. Кобзаря, 1, смт Криве Озеро, Миколаївська обл. **Можлива доставка** при замовленні від 22 т. **Тел.:** 050-358-08-13 (**Андрій Петрович**), **Email:** apsh@oliyatorg.ua

ПОГОДА

	Субота 17.02	Неділя 18.02	Понеділок 19.02	Вівторок 20.02	Середа 21.02	Четвер 22.02	П'ятниця 23.02
Хмарність, опаді							
Температура повітря, °C	-2 -1	-3 0	-5 -3	-7 -3	-8 -3	-7 -4	-7 -5
Фаза Місяця							
	Новий Місяць	Новий Місяць	Новий Місяць	Новий Місяць	Новий Місяць	Новий Місяць	Перша чверть

За даними <http://sinoptik.ua>

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

ПІД КОНТРОЛЕМ САНІТАРНА БЕЗПЕКА

Санепідемістанцію ліквідовано ще у 2012 році. Натомість з'явилась нова структура, на яку було покладено дещо обмежені функціональні обов'язки колишньої санепідемістанції. В районі — це Талалаївське лабораторне відділення Прилуцького міськрайонного відділу ДУ «Чернігівський ОЛЦ МОЗ України». Над чим працює нині цей невеличкий колектив, як вдається йому впливати на епідемічну ситуацію в районі, — веде мову із помічником лікаря-епідеміолога відділення Юрієм СИНЬКОМ.

— **Юрію Олексійовичу, розкажіть про сьогоднішні ваші головні функціональні обов'язки і наскільки вони ефективні в роботі з населенням?**

— Наша головна функція, як і раніше, — бути на варті людського здоров'я. До неї додається багато обов'язків, від ретельного виконання яких і залежить ефективність нашої роботи, безпека наших громадян. Серед першочергових — проведення моніторингових досліджень у закладах харчування — харчоблоків у дитсадках, школах, пришкольних дитячих таборах та інших закладах соціального забезпечення населення. Планові перевірки в цих закладах проводяться згідно з державними програмами. Минулого року нашим відділенням було проведено обстеження 11 шкіл району (Талалаївська, Староталалаївська, Березівська, Довгалівська, Красноколядинська, Липівська, Українська, Харківська, Пугатарська, Чернецька і Поліська) та 10 ДНЗ, а також Болотницького стаціонарного соціального відділення для одиноких престарілих громадян. Перевірено було і харчоблок Талалаївської районної лікарні. У ході моніторингу здійснювався контроль та відбір проб питної води і продуктів харчування, адже саме вони на сьогоднішній день є причиною створення найбільш неблагополучних епідемічних ситуацій щодо захворюваності населення на гострі кишкові інфекції. Все частіше в пресі рясніють повідомлення про збільшення кількості спалахів інфекційних захворювань, пов'я-

заних із харчовим та водним факторами передачі збудників інфекції. За результатами лабораторних досліджень у 4-х школах району (Талалаївська, Староталалаївська, Пугатарська і Красноколядинська) перед початком оздоровчої кампанії, а у 5-и школах (Староталалаївська, Чернецька, Березівська, Пугатарська, Талалаївська та Харківська) перед початком навчального року і в період навчального процесу питна вода не відповідала вимогам ДержСанПІНу «Гігієнічні вимоги до вживання питної води, призначені для споживання людиною за мікробіологічними показниками». Незадовільна якість питної води могла стати причиною спалахів інфекційних хвороб. Враховуючи миттєву швидкість передачі збудників захворювання через вживання питної води та з метою профілактики і попередження інфекції серед дітей і персоналу відділу освіти райдержадміністрації були надані рекомендації щодо поліпшення показників якості питної води.

— **Чи можливо безпечити себе від вживання не якісної питної води?**

— Безперечно, якщо уважно ставитись до свого здоров'я і до якості продуктів, які вживаємо. На жаль, санітарній службі, як і іншим контролюючим органам, забороно здійснювати планові перевірки на підприємствах різних форм власності, за винятком скарг від населення. Вважаю, що цей мораторій не на користь успішній роботі підприємств. Більшість підприємств, які свідомо ставляться до розвитку

своїх справи, турбуються про здоров'я своїх працівників і своїх потенційних клієнтів, обов'язково подбають і про їх біобезпеку, уклавши договори на надання відповідних послуг із санітарною службою, як, наприклад, ТОВ «Понори» (А. Іванова), «Горизонт» (І. Марченко), «Обрій» (О. Фішук), які систематично укладають договори на обстеження харчоблоків громадського харчування і в разі виявлення недоліків своєчасно їх усувають. Співпрацюють із нами і підприємці С. Позняковська, Р. Небаба, А. Лазоренко, В. Лукаш, І. Пашенко, В. Верещака, А. Зарічна, Рябухівський сільський голова О. Прохорчук і багато інших. На жаль, не всі усвідомлюють, що на санітарній безпеці коштів економити не слід.

Особлива увага приділяється нині дитячій біобезпеці. У нас діє спеціальна моніторингова програма на вміст нітратів у воді, яку вживають вагітні жінки та матері, які виховують дітей до 3-х років. Молоді мами особливо мають стежити за якістю води, якою харчують своїх дітей.

Відсутність у нашому районі представника Держпродспоживслужби зумовлює виконувати нам контроль і за дотриманням правил санітарного законодавства. Отож нагадую особам, які стежать за санітарною безпекою на своїх підприємствах, відповідальним особам в органах місцевого самоврядування, — дотримуйтесь правил санітарного законодавства та епідемічного благополуччя населення. Забезпечення людей питною водою має бути гарантованою якістю. А тому необхідно ретельніше стежити за охороною відкритих водойм, належним утриманням систем водопостачання (водопровідної мережі), регулярно очищати території у населених пунктах від побутових відходів і нечистот.

Віра КЛИМОВА.

«Батьківщина» пропонує вдвічі підвищити пенсії для сільського населення і збільшити пенсії військовим пенсіонерам

Фракція «Батьківщина» пропонує вдвічі підвищити пенсії для сільського населення. Про це повідомив перший заступник Голови фракції «Батьківщина» Сергій Соболев в інтерв'ю журналістам у кулуарах парламенту. Сергій Соболев зауважив, що значній частині сільських пенсіонерів пенсія так і не була проіндексована належним чином і сподівання на її подальше підвищення немає через те, що вони не можуть підтвердити жоден робочий день до 1972 року. Бо до 1972 року у селян не було трудових книжок. Гірше того, в них не було навіть паспортів. Також багато пенсіонерів не може підтвердити свій робочий стаж після 1990 року через зниклі архіви та інші причини. Для прикладу він проаналізував ситуацію у Вінницькій області, де проживає 423 тис. пенсіонерів, а середня надбавка до їхніх пенсій становить лише 123 грн. При цьому працівники великих промислових підприємств і державні службовці отрима-

ли надбавку у 2–4 тис. грн.

Заступник Голови фракції «Батьківщина» зауважив, що аналіз причин значної різниці у розмірах пенсій свідчить про те, що неможливо порівняти коефіцієнт обрахунку пенсії сільського населення до коефіцієнту нарахування пенсій міського населення.

Саме тому «Батьківщина» пропонує проіндексувати вдвічі пенсію для всіх, хто заробив відповідний стаж на селі. Відповідний законопроект розроблено і подано до парламенту.

«Із 12 млн пенсіонерів 5 млн — це ті, хто проживає в селі. У сільській місцевості в окремих регіонах кількість пенсіонерів становить до 60% населення. І пенсія є їхнім єдиним „заробітком“, — зауважив народний депутат, перший заступник керівника фракції «Батьківщина» Сергій Соболев.

Також «Батьківщина» вимагає від уряду виконати свої зобов'язання перед захисниками України і підвищити пенсії військовим пенсіонерам, про яких «забули»

під час ухвалення пенсійної реформи.

Народний депутат від «Батьківщини» Юрій Одарченко вніс до парламенту проект постанови, якою зобов'язує уряд виконати власну ж постанову КМУ №704 від 30 серпня 2017 року. Ця постанова уряду передбачає здійснення перерахунку пенсій військовим пенсіонерам та представникам інших силових відомств і врегулює питання грошового забезпечення військовослужбовців, військових пенсіонерів та прирівняних до них осіб. Постанова повинна була набутти чинності з 1 січня 2018 року. Проте, 27 грудня 2017 року дію Постанови №704 було відкладено на рік. Внаслідок чого перерахунок пенсій також відкладено на рік, до 2019 року. «Батьківщина» вимагає негайно виправити цю ситуацію і провести підвищення пенсій військовим пенсіонерам вже цього року.

Прес-служба
Чернігівської обласної
партійної організації
ВО «Батьківщина».

У ЛЮТОМУ В МУЗЕЇ

Фотовиставка Володимира Топчія «У полоні зими», де розміщені світлинки зимових краєвидів. Постійно діючі тематичні виставки:

• «Історії кроки» — копії матеріалів про події Української революції 1917–1921 рр. Виставка висвітлює факти з історії та аспекти творення Української державності.

• «Воїни АТО — патріоти Талалаївщини» — фотовиставка захисників України, волонтерська діяльність у районі. Прапори з автографами воїнів. Дитячі малюнки та роботи Анатолія Криська, Олександра Смальяка, Сергія Пожидаєва.

Олена ОГІЙ,
директор музею.

19 ЛЮТОГО іменинник

Костянтин Борисович КРАВЧЕНКО з Пугатаря.

Шлемо йому наші найтепліші вітання і побажання. У гарний день Ти народився, неначе зіронька з'явилась, в наш дім тихенько принесла багато радості й тепла. Хай доля щедрою рукою Тобі вділяє много літ, хай щастя повниться рікою, Ти ж розквітай, як маків цвіт! Хай поважують Тебе люди, твори добро для них усіх, нехай з Тобою успіх буде, любов і ніжність, щирий сміх. Твоя зоря на небосхилі яскраво й сильно хай горить, хай сам Господь благословляє Твій кожен крок і кожну мить!

ХРЕЩЕНА І ТЬОТЯ ГАЛЯ.

ВІТАЄМО з днем народження нашого дорогого, рідного, найкращого **Костянтина Борисовича КРАВЧЕНКА** з Пугатаря. Хай пливе щасливо Твій життєвий човен і минає легко береги круті, і любові буде хай завжди він повен, то найголовніше у людській житті. Бажаємо щастя і достатку, ясного неба і тепла, в житті лиш згоди і порядку, щоб доля світлою була. В роботі — успіхів, везіння, у справах — вічного горіння! Нехай в душі завжди горять іскринки радості й бажання. Від душі успіхів бажаємо і хай Господь Бог допомагає.

Бабуся ОЛЯ, БАТЬКИ, брат ВАЛЕНТИН.

ЧИТАЧ — ГАЗЕТА — ЧИТАЧ ●

ЧИ БУДЕ В НАС НОТАРІУС

Час від часу таке риторичне питання з'являється в листах наших читачів та їх телефонних зверненнях до редакції. Справді, для жителів району це проблема з проблем. Як тільки в нас не стало такого спеціаліста, всі відразу відчували наскільки він життєво необхідний, адже щодня виникає безліч ситуацій (переоформлення спадщини, паю, іншого майна і т. п.), які може вирішити тільки нотаріус. Громадяни кидаються в усі боки, терплять незручності, додаткові витрати, винаймають транспорт, щоб десь, у Прилуках, Бахмачі, Ромнах чи деінде, вчинити нотаріальні дії. А чому не в нас, скільки ще жителям району «скитатися по світах», чи буде, врешті, в Талалаївці свій нотаріус і яке бачення вирішення наболілого питання у місцевій владі? Можливо, наші читачі знайдуть пояснення цієї ситуації в інформації головного спеціаліста з юридичних питань апарату райдержадміністрації Наталії ЦИГАНЕНКО:

— Вчинення нотаріальних дій в Україні покладається на нотаріусів, які працюють у державних нотаріальних конторах, державних нотаріальних архівах (державні нотаріуси) або займаються приватною нотаріальною діяльністю (приватні нотаріуси).

Для забезпечення належного рівня нотаріального обслуговування населення району була створена та функціонувала районна державна нотаріальна контора.

У січні 2016 року її завідувач звільнився. Тоді й виникла ця проблема і, на жаль, вона досить актуальна й сьогодні і поки що не вирішена, хоч постійно залишається в полі зору керівництва району, зокрема райдержадміністрації. Тому, у зв'язку з відсутністю нотаріусів у районній державній нотаріальній конторі та з метою забезпечення належного рівня нотаріального обслуговування населення району, Головним територіальним управлінням юстиції у Чернігівській області обов'язки по обслуговуванню населення

району з питань вчинення нотаріальних дій були покладені на Прилуцьку районну державну нотаріальну контору (17500, м. Прилуки, вул. Київська, 224, тел. (04637) 5-37-82).

Одночасно, на офіційному веб-сайті Головного територіального управління юстиції у Чернігівській області розміщено оголошення на заміщення вакантних посад державних нотаріусів, в тому числі і по Талалаївській районній державній нотаріальній конторі.

Запрошуються до роботи на посади державного нотаріуса особи, які мають свідоцтво про право на зайняття нотаріальною діяльністю, відповідать вимогам частини 2 статті 3 Закону України «Про нотаріат».

Довідки можна отримати за телефонами Головного територіального управління юстиції у Чернігівській області: тел. (0462) 672-834, 674-127 — відділ кадрової роботи та державної служби. Отже, є сподівання, що й ми із часом матимемо в районі свого нотаріуса.

ДО ВІДОМА ГРОМАДЯН
СВІТЛА НЕ БУДЕ З 9-ї до 16:30

19 лютого — с. Українське, вул. Братів Вишнівських.
20 лютого — с. Українське, вул. Шевченка, вул. Петра Глиги.

21 лютого — с. Рябухи, вул. Садова.
РАЙОН ЕЛЕКТРИЧНИХ МЕРЕЖ.

У ЛЮТОМУ в родині ГОПКІВ із Харкового — велике родинне свято. 9 лютого день народження у **Тетяни Василівни**, а 15-го — 80-літній ювілей у глави родини **Михайла Омеляновича**. Для нас вони — найкращі дядько і тьотя. І так хочеться, щоб іще багато років не згасав вогник у вашому вікні. Звідки ті роки беруться? Хто знає? З лісу якого виходять незримо? Шойно на шлях свій ступив — вже чекає восьмий десяток осьось за дверима. Хтось може скаже — зима на порозі! Хтось може скаже — вже сонце сідає... Тільки не вам — ви постійно в роботі, сонечко вам ще бадьоро сіяє! Здоров'я вам, рідненькі, на багато літ!

Племінники **ГАЛИНА, АНДРІЙ** і їхні сім'ї.

11 ЛЮТОГО відзначила свій 60-річний ювілей наша дорога невістка **Валентина Володимирівна СЕНЬКО** із Старої Талалаївки, а 17 лютого — ювілей у мого рідного брата **Віктора Олексійовича СЕНЬКА**. Від щирого серця вітаємо їх з ювілеєм. Летять роки і їм немає впину, а ви такі душею молоді. Здається, вчора було тридцять, а зараз уже 60. Прийміть вітання наші щирі в цей світлий ювілейний день. Міцно-

го здоров'я зичим не на рік, на все життя його бажаємо, щоб радісним і довгим був ваш вік, з добром, і спокоєм, і миром. Нехай здійсниться все, що не збулося, і добре серце на підкориться рокам. Долайте усі перешкоди, що можуть зустрітись в житті, купайтесь в любові дітей і онуків, бо ви ж їм потрібні

завжди. Хай світить сонце і колосяється жита, щоб ви були здорові і щасливі на довгі літа. Щоб завжди квіти запашні ваш шлях життєвий устеляли і щоб зозулі навесні вам сто років накували.

Сестра ВАЛЯ та її сім'я.

Не часто так буває, що подружжя разом святкують ювілей. **Валентина Володимирівна** і **Віктор Олексійович СЕНЬКИ** із Старої Талалаївки ювіляри 11 і 17 лютого. Їм всього по 60! І ми їх обох вітаємо! Хай доля пошле вам довгого життя, дості, щастя, достатку без ліку. Хай люди повагу і ласку дарують, нехай обминають незгоди і грози, лиш тільки від сміху з'являються слюзи. Міцного здоров'я з води і роси, бадьорість і настрої

хай будуть завжди. Добра та радості бажаємо, здоров'я вам на всі літа, хай сонце повсякчас вам сяє, хай квітне в серці доброта. Хай буде щастя в вашій долі, хай обминає вас журба, бажаємо вам у ріднім домі затишку, спокою й тепла.

Кума ОЛЯ, хрещена, сім'я ТКАЧЕНКО.

НАШОМУ дорогому чоловіку і батькові **Анатолію Васильовичу ЛОБODI** з Талалаївки 16 лютого виповнюється 55 років. Спасибі, рідненький, за турботу, за любов до родини. Хай щастя та мир зігривають оселю і грає здоров'я, як добре вино. Будь завжди щасливий і веселий, життя бережи, бо єдине воно. Нехай Тобі завжди всміхається доля, несуть тільки радість з собою роки, хай щастя й здоров'я не зрадять ніколи, збудуться мрії, бажання, думки. Щоб проліском ніжним життя Твоє квітло, весною буяла душі доброта. Любові, добра Тобі, чистого неба, поваги, пошани й людського тепла.

ДРУЖИНА, ДОНЬКА, ЗЯТЬ.

● ОСВІТА

ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ

Кожна обдарована дитина — це індивідуальність, яка потребує особливого підходу. Пошук саме таких дітей та створення умов для їхнього розвитку — це комплексна спільна спланована діяльність батьків, учителів, а також методичної служби, яка діє при відділі освіти райдержадміністрації.

Своєрідна оцінка цієї діяльності — Всеукраїнські учнівські олімпіади з навчальних дисциплін. Пройшли їх перший, другий та третій (обласний) етапи. Район у третьому етапі представив 22 учні, і кожна четверта дитина отримала диплом: Владислав Пустовий, учень

11 класу Плугатарської ЗОШ І-ІІІ ступенів (диплом ІІІ ст. з історії), вчитель Марія Миколаївна Ярмош; Катерина Бондар, учениця 8 класу Плугатарської ЗОШ І-ІІІ ступенів (диплом ІІІ ст. з фізики та диплом ІІ ст. з біології), вчитель Ольга Леонідівна Болотина та Раїса Миколаївна Скороход; Валерія Скороход-ленко, учениця 9 класу Бєрезівської ЗОШ І-ІІІ ступенів (диплом ІІІ ст. з біології), вчитель Ірина Вікторівна Авраменко; Сергій Співак, учень 10 класу Чернецької ЗОШ І-ІІІ ступенів (диплом ІІІ ст. з ІКТ), вчитель Володимир Олександрович Співак. І це, взявши до уваги, відсутність

опорної школи, відповідної наочності та контингенту учнів.

Особливу увагу було приділено науково-дослідницьким роботам учнів — членів Малої академії наук України. У ІІ (обласному) етапі у відділенні «Історії», секції «Історичне краєзнавство» взяв участь учень 11 класу Плугатарської школи Владислав Пустовий, представив роботу на тему: «Традиції кобзарства у Талалаївському районі Чернігівської області» (науковий керівник учитель історії Марія Миколаївна Ярмош). До участі в ІІ (обласному) етапі конкурсу-захисту було

представлено 276 науково-дослідницьких робіт із закладів загальної середньої освіти 17 районів та 15 ОТГ області. За висновками журі конкурсу Владислав набрав 78,3 бала, що дало можливість отримати диплом переможця ІІІ ступеня.

К. Ушинський говорив: «Учень — не просто посудина, яку потрібно наповнити, а факел, який треба запалити». Кожна дитина має певні задатки, здібності, які потрібно вміти своєчасно побачити, розкрити й наполегливо розвивати, що і роблять педагоги нашого району.

Любов ЛЕВАДА, Тамара ГРИЦЕНКО, методисти по роботі з обдарованою молоддю РМК відділу освіти РДА.

ПРОБЛЕМА

КРЕДИТКУ ОБЧИСТИЛИ, А ТИ РОЗПЛАЧУЙСЯ...

Про шахрайські дії щодо банківських карток чув не раз, та навіть не думалося, що таке може трапитися саме зі мною. Ось так думає більшість. Це було ще у листопаді. Намагаюся подзвонити із свого мобільного, а не можу. Звернувся вже після роботи у «Мобілочку», де спеціаліст сказав, що моя «сімка» заблокована. Треба звернутися у сервісний центр «Київстар». Такий найближчий від нас у Ромнах. Відчув, що тут щось не так, адже цей номер мобільного прив'язаний до приватівських карток. Вирішив швиденько перевірити їх у відділенні Приват-банку. Виявилось, що із кредитки знята вся сума, навіть більше, ніж дозволяє ліміт, тобто шахраї вже встигли від мого імені зробити заявку на

збільшення кредитного ліміту. Через кілька днів таким же способом шахраї обіграли моїх родичів та знайомих.

І почався тяжкий процес... Вже, здається, і шахраїв виявлено аж у Кривому Розі, а от сплатити кредит у кілька десятків тисяч із відсотками банк вимагає від потерпілих. У нас час важко обійтися без послуг банків, та хочеться їм довіряти. Конфіденційні дані клієнта банку мають бути захищені, та і сам клієнт у тому випадку, коли постраждав. Наразі цього немає. Отож і хочеться сказати людям, щоб, коли є у них така можливість, обходилися без кредиток Приват-банку. Адже будь-хто може постраждати.

Володимир ОКЛАДНИЙ, с. Харкове.

Для такої категоричності нашого читача є вагомі причини. Нові афери вражають своєю винахідливістю. Схеми їх складні і не зрозумілі для пересічного українця. Один із способів вкрати гроші з рахунку — роздобути дублікат SIM-карти мобільного номера власника банківської картки. У цьому випадку міняти номер, прив'язаний до банківської картки, не потрібно: телефон жертви просто буде заблокований, а шахраї, як і в попередньому випадку, отримають паролі і коди підтвердження операцій в Інтернеті або за допомогою SMS-банкінгу спокійно очистять рахунок до того моменту, як господар схаменеться.

Щоб роздобути дублікат сімки, шахраї або змушують людину кілька разів поспіль їм подзвонити і не беруть трубку, або телефонують самі й оббивають зв'язок. Після цього на мобільний рахунок картодержателя приходять поповнення на мінімальну суму від невідомої особи, а потім номер «раптово» блокується. Маючи інформацію про останні набрані номери, час останнього дзвінка з номера і останнє поповнення, шахраї замовляють у мобільного оператора дублікат SIM-карти. За нею є підставна особа.

Мобільні оператори запевняють, що отримати дубль сімки досить складно. А саме для заміни SIM-карти

абоненту потрібно пред'явити документ, що засвідчує особу. Неможливо просто назвати будь-який номер мобільного телефону, перерахувати дві-три останні дії з цим номером телефону і отримати нову SIM-карту, пов'язану з номером цього телефону. Абонент повинен правильно відповісти на запитання і повідомити інформацію, пов'язану з використанням номера, яку може знати тільки він. При найменшому сумніві експерт може відмовити в послугі відновлення SIM-карти.

Більшість власників банківських карток хоч раз стикалися із шахраями. Я особисто також кілька разів. Раз просили по телефону сказати код картки Приват-банку, бо буцімто рахунок буде заблоковано. Чотири роки тому із приватівської картки сина через Приват24 шахраї викрали 400 гривень. Приблизно протягом року сину надходили листи від Приватбанку про те, що цим питанням займається служба безпеки. Потім і відписуватися перестали.

Приходила SMS начебто від Ощадбанку з проханням повідомити код, бо зарплатну картку буде заблоковано.

Звичайно, користуватися чи ні послугами банків — справа особиста. Більшість, і я в тім числі, не можуть обходитися без цих послуг, вони справді зручні, та кожен із нас ризикує.

Родину наших добрих сусідів Віри Олексіївни і Леоніда Івановича Кур'янових спіткало непоправне горе — закінчився земний шлях їх мами **ГАННИ ГРИГОРІВНИ**. Щиро співчуваємо і розділяємо біль тяжкої втрати з рідними та близькими покійної.

ЖИТЕЛІ вул. Гагаріна смт Талалаївка.

НЕ ХЛІБОМ ЄДИНИМ

У період реформування освіти особлива увага приділяється особистості вчителя. Учитель зобов'язаний творчо підходити до освітнього процесу, впроваджувати новітні педагогічні технології, надавати якісні освітні послуги. Із зазначеним завданням може справитися педагог високого загального культурного та професійного рівня. Тому що загальна культура педагога визначає культуру і ефективність педагогічних технологій. У формуванні та становленні загальної культури вчителя важлива роль відводиться творам

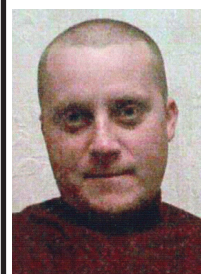
мистецтва, до яких належить театр.

4 лютого вчителі Талалаївської школи відвідали Чернігівський державний драматичний театр імені Т. Г. Шевченка, де із задоволенням переглянули виставу «Шлюбна угода». Понад дві години ми отримали задоволення від змісту вистави та гри акторів. А на завершення аплодували стоячи акторам разом із народним депутатом В. М. Давиденком, який організував нам цю незабутню поїздку.

Світлана МИХНО, директор Талалаївської школи.

У родині нашої колишньої колеги Людмили Анатоліївни Андрєєвої із Корінецького — тяжка, непоправна втрата. Помер її тато **Анатолій Миколайович РЕШЕТИЛО**. Розділяємо із Вами і всією родиною біль втрати, щиро співчуваємо.

ВЧИТЕЛІ-ПЕНСІОНЕРИ Корінецької школи.

УЖЕ 40 днів невимогою болю, неперебутнього розпачу і шоку. Душа і серце не на місці, кожен день, кожна хвилина з тяжкою, але й світлою, думкою про найкращого, найвірнішого і найвідданішого у світі друга **КОЛЮ МОРОЗА**. Чому так рано Ти пішов від нас? Ти нас ошчасливив своєю дружбою. Справді такого іншого — широго, незрадливого, безкорисливого, завжди готового підставити плече, виручити, аж до самопожертви — ніколи більше не буде. Згадуємо кожну мить нашого спілкування. Для нас було великою радістю і честю бути поряд із Тобою. Горюємо за нашим Колею, любимо його і будемо вічно пам'ятати.

Сім'я САГАЙДАКІВ із Талалаївки.

20 ЛЮТОГО минає 2 роки з часу трагічної смерті нашого незабутнього синочка й онука **Сергія Віталійовича ВЕРБИЦЬКОГО** з Талалаївки. Твоя життя стежина, рідний, раптово обірвалася на підйомі — тільки ввійшов у доросле самостійне життя, тільки починав жити... Як холодно і пусто без Тебя! Сердечко розривається на частини, болить і томиться душа — і як мене жить на этом свете дальше. Синочек миленький, любимий, дорогой, зачем в расцвете лет ушёл Ты в мир иной? Не скажешь больше: «Мама, я пришёл». И не услышу больше я Твоих шагов, не прикоснётся к моему плечу рукой. Но хоть с израненной моей душой я отпустила Тебя в мир райский, неземной, где навсегда Ты обретёшь покой. А я не верю и жду Тебя домой.

Вічно сумуючі МАМА, РІДНІ.

14 ЛЮТОГО минуло 5 років, як перестало битися щире і добре серце **Любові Володимирівни ТИМЧЕНКО** з Талалаївки. Не стало дорогої і турботливої мами для дочки і сина, не стало дорогої і любної бабусі для внуків, не стало дорогої і сердечної сестри і тьоті. Час іде, але біль великої втрати для всіх нас не зникає і ніщо не забувається. І в пам'яті, і в серцях наших назавжди залишиться образ рідної і дорогої нам людини. Для нас Люба жива. Царство небесне її душі, пухом буде земля і вічна пам'ять.

Дочка ВІКТОРІЯ, син ОЛЕГ, онуки ДАША, АРТЕМКО, БОГДАНЧИК і вся велика РОДИНА.

РОБИТИ ДОБРО — НАЙГУМАННІША МІСІЯ

Селищний голова Ю. Є. Величко завжди розважно підходить до вирішення справ різного масштабу — і глобальних, і, здавалося б, незначних, але для когось надто важливих. Його активна життєва та громадська позиція сприяє вирішенню соціально-економічних питань, проблем жителів селища.

Ще в дитинстві матуся навчала його любити ближнього, як себе самого, свято вірити в доброту. Тут, на рідній землі, він живе і працює за принципом християнської моралі: «Просить і дається вам, шукайте і знайдете, стукайте і відчинять вам». Поруч із Юрієм Євгеновичем надійний і вірний помічник, одностудець депутат селищної ради М. В. Бандурак,

який взявши на себе нелегку ношу, сумлінно працює над виконанням завдань, які стоять перед територіальною громадою. Їх об'єднують спільні ідеї і спільні плани їх вирішення.

Не відмовили вони нам у нашому проханні допомогти коштами для придбання ксерокса у хірургічний кабінет центральної районної лікарні, який так необхідний у нашій повсякденній роботі.

Я вірю в істину, що життя не вічне — вічні цінності людські, бо немає вищої святині, ніж чисте сяйво милосердя й доброти. Господньої вам благодаті, Юрію Євгеновичу і Миколо Васильовичу, на мної літа.

Із вдячністю та щирою повагою Надія МАТЮХ.

СЛУЖБА — 101

ЩОБ НЕ ДОПУСТИТИ ПОЖЕЖ

На жаль, пожежі трапляються часто на об'єктах різних форм власності. Вони завдають не тільки матеріальних збитків, а і значних моральних. Найстрашніше, коли через пожежі гинуть люди. Причини пожеж різні, вони залежать від технічних до людських факторів. Саме тому звертаюся до керівників підприємств, установ, організацій із застереженням. Виконуючи роботи, пов'язані з монтажем та ремонтом систем опалення, електрогосподарства, в тому числі протипожежного призначення, користуйтеся послугами лише кваліфікованих осіб чи організацій, які мають дозвільні документи (ліцензії) на проведення відповідних робіт, в обов'язко-

вому порядку з оформленням актів виконаних робіт та здачі-приймання. Використовуйте будівельні матеріали, які мають нормовані показники пожежної безпеки за горючістю, займистістю, поширенням полум'я поверхню, димоутворювальною здатністю та токсичністю продуктів горіння, особливо на шляхах евакуації. Також про виконання вищевказаних робіт прошу повідомляти Талалаївський районний сектор УДСНС. За консультаціями звертатися безпосередньо до сектору за адресою: вул. Перемоги, 25, смт Талалаївка, або за тел. 2-22-16.

Геннадій ЗІРКА, начальник РС УДСНС в області.

✠ ПОМИНАННЯ ✠

18 ЛЮТОГО минає 2 роки, як пішов із життя наш найдорожчий, люблячий чоловік, батько, дідусь **Володимира Яковича ФЕДОСЕНКО** з Талалаївки. Всі, хто знав Володимира Яковича, згадайте і пом'яніть його разом з нами добрим словом, Царство небесне і вічний спокій душі Твоїй, наш рідненький!

На серце груз, в душе печаль...

Несем цветы к Твоей могиле

И вспоминаем, как встречал,

Когда мы в гости приходили.

«Привет, мой Свет» —

всегда Ты говорил

С улыбкой доброй на лице,

При каждой встрече Ты шутил

И крепко прижимал меня к себе.

Как хочется все это повторить,

Как хочется к гробу Твоей прижаться,

Как хочется с Тобой поговорить,

Над шутками задорно посмеяться.

Ты уходил от нас, не попрощался,

Не знал, что увидишь всех в последний раз,

Упал, и ...больше не поднялся

И свет очей Твоих беззастенчиво погас.

И эта вест, как молния, пронзала,

И наша жизнь остановила ход...

Мы не спасли Тебя, не защитили,

Ничто теперь Тебя нам не вернет.

Мы сегодня Тебя поминаем

Добрим словом, любовью своей,

Об одном мы Тебя умоляем:

Навещай нас хотя бы во сне.

Нам обнять бы Тебя хоть разочек,

Хоть на миг бы в глаза заглянуть.

И сказать лишь одно только надо:

«Очень любим Тебя!»... и грустим

Вічно сумуючі ДРУЖИНА, ДОЧКА, ЗЯТЬ, ВНУЧКА і всі РІДНІ.

16 ЛЮТОГО минає 9 днів, як пішов із життя наш дорогий батько, дідусь, брат **Володимир Іванович ЛЕЩЕНКО** з Талалаївки. Великий біль у серці від того, що Ти назавжди покинув нас. У наших серцях назавжди залишився біль і смуток непоправної втрати. Низько вклоняємося перед Твоєю світлою пам'яттю. Ні час, ні роки не зітруть найкращі спогади, любов і вдячність. Нехай Господь дарує Царство небесне і вічну пам'ять. Вічний спокій Вашій світлій душі. Усі, хто знав Володимира Івановича, згадайте з нами добрим словом, тихою молитвою.

Сумуючі СИН із сім'єю, СЕСТРА із сім'єю.

ПРОДАМ

Газифікований **БУДИНОК** у Талалаївці, є літня кухня, сарай, 2 гаражі, город, підведена вода. Ціна договірна. Тел. 050-155-00-86.

БУДИНОК в Талалаївці. Тел. 097-858-30-99.

1-кімнатна **КВАРТИРА** по вул. Перемоги в Талалаївці. Тел. 099-564-17-35 (**Богдан**).

САДИБА: будинок (газ, вода), літня кухня, сарай, є телефон. Тел. 099-716-20-66, 067-531-15-68.

САДИБА: будинок (вода/газ — є твердопаливний і електротопел), літня кухня, сарай, два гаражі, є 3-фазне електроживлення, земля приватизована. Тел. 2-22-40, 096-236-21-23.

ДІЛЯНКА під забудову в Талалаївці. Ціна договірна. Тел. 068-910-27-61.

АВТОМОБІЛЬ Kia Cerato 2011 року випуску, 6-ступінчаста механіка, колір «стигла вишня», гаражне зберігання, пробіг 25 тис. км. Тел. 096-173-39-39.

АВТОМОБІЛЬ «Москвич» АЗЛК-2140, все «рідне», в хорошому робочому стані. Тел. 096-413-20-73.

АВТОМОБІЛЬ ВАЗ-21063 в хорошому стані. Тел. 096-687-47-54.

Посівне **НАСІННЯ** кукурудзи, соя, гречки, ячменю, пшениці ярої та **ЗАСОБИ ЗАХИСТУ** сільгоспкультур. Тел. 095-819-73-51, 096-436-04-32.

Мінеральне **ДОБРИВО**. Тел. 096-404-85-53 (**Григорій**), 096-930-76-64 (**Микола**).

ПІСОК, б/у **ЦЕГЛА**, **ГРАНІДСІВ**, **ЩЕБІНЬ**, **ШИФЕР**, фундаменти **БЛОКИ**, бій цегли. Тел. 098-423-93-05.

М'який кухонний **КУТОЧОК** б/у, дитяча **КОЛЯСКА** б/у недорого. Тел. 098-839-00-73 (**Сніжана**).

Тільки **ТЕЛИЦІ**, **ГУСИ** на завід. Тел. 098-789-51-32.

Фермерське господарство закуповує у населення **КОРІВ, БИКІВ і ТЕЛИЦЬ**. Вимушений забій. Тел. 098-381-92-90 (**Олександр**).

Закупівля **МЕДУ**, **ВОСКУ**, **МЕРВИ**. Обмін **ВОЩИНИ**. Продаж **ВЕТПРЕПАРАТІВ** та **ІНВЕНТАРЯ** для бджоларства. Тел. 066-094-11-17, 067-932-64-25.

М'ясокомбінат (м. Харків) закуповує у населення **БИКІВ, КОРІВ, ТЕЛИЦЬ, КОНЕЙ**. Дорого. Самовивіз худоби живою вагою. Тел. 099-762-38-78, 098-251-58-96, 063-622-01-18.

КУПЛЮ цілодобово молочних та підростаючих **ТЕЛЯТ, КОРІВ, БИКІВ, ТЕЛИЦЬ, КОНЕЙ, КНУРІВ**. Вимушений забій (дорізі). Тел. 096-849-62-76, 066-348-15-72.

КУПЛЮ за найвищою ціною **БИЧКІВ, ТЕЛИЦЬ** вагою від 300 кг. Тел. 096-777-94-68, 066-428-50-20.

Куплю **КАРТОПЛЮ** крупну. Продам **ПШЕНИЦЮ**. Поміняю **ПШЕНИЦЮ** на **КАРТОПЛЮ**. Продам **СОРТОВУ КАРТОПЛЮ**. Тел. 098-204-29-29.

КОМУНАЛЬНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД І РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ «ЛОХВИЦЬКЕ МЕДИЧНЕ УЧИЛИЩЕ»

проводить набір студентів на денну форму навчання у 2018 році за спеціалізаціями:

- на основі базової загальної середньої освіти (9 кл.):
- **Сестринська справа** (термін навчання 4 роки);
- **Лікувальна справа** (термін навчання 4 роки);
- на основі повної загальної середньої освіти (11 кл.):
- **Сестринська справа** (термін навчання 3 роки).

Запрошуємо на День відкритих дверей: 24 лютого, 10 та 24 березня, 14 та 28 квітня, 12 травня 2018 року об 11:00.

Запрошуються учні 9, 10 та 11 класів, випускники шкіл минулих років та всі бажаючі навчатися в медичному училищі.

Наша адреса:

вул. Шевченка, 27, м. Лохвиця, Полтавська область. Тел./факс: (05356) 3-12-32, сайт: <http://lohvitcamed.at.ua>

КУПЛЮ

Дорого цілодобово **КОРІВ, БИКІВ, ТЕЛЯТ, КОНЕЙ, ЛОШАТ, СВИНЕЙ**. Тел. 066-076-26-48, 098-445-20-28.

Дорого молочних та підрощених **ТЕЛЯТ, БИКІВ, ТЕЛИЦЬ, КОРІВ, КОНЕЙ**, м'ясо **ЯЛОВИЧИН**. Тел. 096-121-18-16, 066-283-54-63.

Постійно молочних та підрощених **ТЕЛЯТ, БИКІВ, ТЕЛИЦЬ, КОНЕЙ, КОРІВ**. Вимушений забій. Тел. 096-688-84-58, 095-675-22-40.

Дорого **КОРОВИ, БИКИ, КОНІ, ТЕЛЯТА, СВИНІ, КНУРИ**, а також **М'ЯСО** яловичини та свинини. Дорізі. Тел. 067-422-00-60, 095-919-43-29.

Дорого **ТЕЛИЦЬ, ТЕЛЯТ, КОРІВ, КОНЕЙ, СВИНЕЙ**. Тел. 050-750-62-76, 050-407-55-01, 096-702-22-34, 096-971-70-71.

БИКІВ від 180 кг до понад 1 тону, а також **КОРІВ, ТЕЛИЦЬ** живою вагою. Працюємо оптом. Тел. 068-747-32-55, 066-166-67-81.

БИКІВ через ваги живою вагою від 130 кг до 1 тонни, а також **КОРІВ, ТЕЛИЦЬ** (м. Суми). Тел. 098-415-96-02, 066-820-16-04.

Вологу **КУКУРУДЗУ, СОЮ**. Тел. 097-069-98-52.

ХАТИ, ПРИМІЩЕННЯ під розбір; бетонні **ПЛИТИ** перекриття 6×1,2 м. Тел. 097-267-16-10, 066-048-34-70.

ЕЛЕКТРОСІЧКАРНО, ртутний **ТЕРМОМЕТР** (з десяти-ми), **ЗАЛІЗО** листове, **УГОЛОК, ПРУТ, КОНДЕНСАТОР**. Тел. 097-433-81-82.

Безлюдівський м'ясокомбінат (м. Харків) закуповує **БИКІВ, КОРІВ, ТЕЛИЦЬ**. Тел. 097-989-96-43, 099-736-65-72.

ПП «СПІВАК М. І.» (ветеринарний кіоск) приймає замовлення на **БЕРЕЗЕНЬ** на **КУРЧАТ-БРОЙЛЕРІВ**. У продажу є комбикорм. Тел. 068-085-51-46.

ПРОДАЄТЬСЯ

ВАГОНКА (сосна, липа, вільха — від 120 грн.), **ДОШКА** для підлоги, **БЛОК-ХАУС, БРУС, ДОШКА** столлярна. Ціна від виробника. Тел. 098-811-30-50.

Конотопський м'ясокомбінат закуповує **БИКІВ** від 150 кг, а також **КОРІВ, ТЕЛИЦЬ** через ваги. Тел. 097-079-62-87, 099-637-46-34.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

098-417-84-45, 096-341-08-67

МЕТАЛОПЛАСТИКОВІ ВІКНА, ДВЕРІ, РІДКІ ШПАЛЕРИ, ЖАЛЮЗІ, РОЛЕТИ м. Ромни, вул. Руденка, 1 (1-й пов.), тел. 097-482-04-49 096-317-07-73, 095-688-28-20, 067-735-44-41, 050-066-69-90 *Працюємо за програмою теплозбереження з компенсацією від 20–70%*

РОБОТА

Додатково проводиться набір **ОХОРОНЦІВ** (чоловіків та жінок). Вахтовий метод роботи. Тел. 050-305-38-28, 050-529-08-03, 068-289-96-94.

ТОВ «КРИВООЗЕРСЬКИЙ КОМБІКОРМОВИЙ ЗАВОД» *запрошує на постійну роботу* на такі посади: лаборант-технік, лаборант-хімік, охоронець, працівник олійного цеху, електрик, майстер КІП, працівник брикетувального цеху, працівник відділу наливу олії, вантажник, завідувачий кадрами, слюсар, зварювальник. Офіційне працевлаштування, високу з/п та гарні умови праці гарантуємо.

Адреса: вул. Кобзаря (Куйбишева), 1, смт Криве Озеро, Кривоозерський р-н, Миколаївська обл.

Тел. 050-355-29-74 (**Дмитро Олегович**).

На постійну роботу у місто Бахмач потрібні: **ВОДІЇ** вантажних автомобілів, **КОМБАЙНЕРИ, ТРАКТОРИСТИ** на вітчизняну та іноземну техніку, головний **ІНЖЕНЕР, ІНЖЕНЕР-БУДІВЕЛЬНИК, ІНЖЕНЕР** з охорони праці, **НАЧАЛЬНИК** із служби безпеки, **СВИНАРКИ, ЕЛЕКТРИК**. Довідки за телефоном: 2-17-77, 098-519-60-88.

Металопластикові **ВІКНА** та віхдні **ДВЕРІ** з німецького профілю REHAU та перевірених вітчизняних STEKO і WDS за найнижчими цінами виробника. **До 1 березня діє акція «Зимові знижки»**. Натяжні стелі економ- та преміум-класу. Доставка та якісне встановлення. Тел. (05448) 2-31-67, 097-100-88-75, 099-333-49-29 (**Олена Василівна**).

ПРОДАЄТЬСЯ

польська **сільгосп-техніка; мотоцикли; трактори** китайського виробництва; **мотоблоки, кормоподрибнювачі, навісне обладнання** та запчастини (смт Срібне). Тел. 093-815-65-31, 097-279-03-78.

Проведення СВЯТ для дорослих та дітей. Чоловічий і жіночий вокал. Професійний звук та світло. Тел. 098-439-83-26, 099-344-22-45.

В магазин **«Господарчі товари»** (Роменьський) потрібен **ВАНТАЖНИК-ПРОДАВЕЦЬ**. Звертатися в магазин або за тел. 096-591-35-33.

ВВАЖАТИ НЕДІЙНИМ

Втрачене **ПЕНСИЙНЕ ПОСВІДЧЕННЯ** серії ААБ №637346, видане на ім'я **РЯБОКОНЬ** **Анатолій Ілліч**, **вважати недійсним**.

Втрачений **СЕРТИФІКАТ** на право на земельну частку (пай) серії ЧН №0261176, виданий Талалаївською РДА 15 серпня 1996 року на ім'я **ПИСАРЕНКО Катерина Іванівна**, **вважати недійсним**.

Відійшов в інші світи наш колега, колишній директор району електромереж, котрий пройшов великий шлях у місцевій енергетичній галузі, **Володимир Іванович ЛЕЩЕНКО**. Світла пам'ять про нього назавжди збережеться в наших серцях. Щиро співчуваємо всім рідним та близьким покійного.

Колишні КОЛЕГИ по роботі в Талалаївському РЕМ.

Селищна рада, її депутатський корпус висловлюють глибоке співчуття депутатаві Леоніду Івановичу Кур'янову з приводу тяжкої втрати — смерті матері **ГАННИ ГРИГОРІВНИ**.

Колектив Талалаївського районного суду висловлює щирі співчуття колезі Ларисі Миколаївні Божко та її родині з приводу непоправної втрати — смерті батька **Миколи Івановича БОЖКА**.

Селищна рада висловлює глибоке співчуття діловому Корінецького старостинського округу Людмилі Анатоліївні Андрееві з приводу тяжкої втрати — смерті батька **АНАТОЛІЯ МИКОЛАЙОВИЧА**.

У сім'ю нашої колеги Галини Миколаївни Божко з Талалаївки прийшло непоправне горе — помер її батько **Микола Іванович БОЖКО**. Співчуваємо Галині Миколаївні і всій її родині, а покійному — Царство небесне і пухом земля.

КОЛЕКТИВ Талалаївського зернозберігального підприємства.

Тяжке горе спіткало нашу колегу, діловода Корінецького старостинського округу Людмилу Анатоліївну Андрееву — пішов із життя її батько **АНАТОЛІЙ МИКОЛАЙОВИЧ**. Розділяємо з Людмилою Анатоліївною та її родиною біль непоправної втрати.

КОЛЕГИ по роботі.

Колектив філії «Срібнянський райавтодор» щиро співчуває виконавцеві робіт Леоніду Івановичу Кур'янову в його нерозрадному горі — смерті матері **ГАННИ ГРИГОРІВНИ**.

Відійшов у вічність наш кум **Володимир Іванович ЛЕЩЕНКО**. Глибоко сумуємо і розділяємо біль тяжкої втрати з рідними та близькими покійного.

Куми БОРОДЕНКИ і ЛИТОВЧЕНКИ.

Сумно на душі — не стало **Володимира Івановича ЛЕЩЕНКА**. Глибоко сумуємо і висловлюємо щирі співчуття дружині Таїсії Іванівні, синаві Андрію і всім рідним та близьким покійного.

В. В. і Л. М. МАРЧЕНКО.

20 ЛЮТОГО
минає 40 днів
світлої пам'яті

ПОМИНАННЯ

17 ЛЮТОГО
минає 1 рік світлої
пам'яті Віта

нашого дорогого і незабутнього **Віктора Миколайовича КРИВОУСА** із Скороходового. Пішов Ти в інший світ, залишивши по собі добру пам'ять. Тепла Твого серця і душі вистачало для усіх. Холодний вітер сніг заносить, та скоро прийде і весна. Серце болить, душа голосить, Тебе із нами вже нема. Без Тебе хата спорожніла, не переступиш вже поріг, сюди не прийдеш Ти ніколи, не стрінеш родичів своїх. Спи спокійно, любий, рідненький наш. Із вдячністю згадуємо, що Ти був з нами, був у нашому житті і наповнював його щастям. Здається нам, що Ти десь у дорозі. Ти заслужив Божого тепла і Царства небесного. Ти — завжди в наших серцях. Сумуємо, любимо, пам'ятаємо.

У глибокій скорботі ДРУЖИНА, МАТИ, ДІТИ, ВНУКИ, СЕСТРИ, ЗЯТІ, КУМИ і ДРУЗІ.

МИНАЄ 40 днів, як перестало битися серце нашого дорогого кума **Віктора Миколайовича КРИВОУСА** із Скороходового. У наших серцях назавжди залишиться смуток непоправної втрати. Ти був добрим другом і порадиником, опорою для тих, хто до Тебе звертався. Тяжка хвороба забрала Тебе від нас. Біль стискає наші серця від вічної розлуки з Тобою. Спи спокійно, наш дорогий кум, а ми будемо Тебе вічно пам'ятати. Співчуваємо рідним покійного, пом'яніть усі, хто його знав. Царство небесне Тобі, Віктор Миколайович, і вічний спокій.

Куми ДЕМЧЕНКИ і хрещениця СВІТЛАНА.

16 ЛЮТОГО минає 3 роки, як страшна смерть забрала від нас нашу квіточку — донечку **Олю БЕРЕЖНУ** з Новоселівки. Тобі цвісти б, цвісти... Та не судилося... Ти пішла від нас так рано, ніхто не зміг Тебе спасти, лишилась в серці вічна рана, Ти нас прости, прости... Холодний вітер листя носить, а незабаром і весна. Серце болить, душа голосить — Тебе із нами тут нема. Без Тебе хата опустіла, не переступиш вже поріг, сюди не прийдеш Ти ніколи, не стрінеш родичів своїх. Хай наші теплі спогади про Тебе, рідненька, приймуться Всевишнім, як слова щирої молитви за Твою душу у вічному Царстві небеснім. Хто забув, — згадайте, хто пам'ятає, — пом'яніть нашу Олю.

У глибокій скорботі МАМА, БРАТИ, СЕСТРИ.

лія Миколайовича КОРОЛЯ з Плугатаря. Лиш 38 років відміряла Тобі доля! Як це страшно — синочка такого назавжди втратити. Наша Ти опора і надія! Тобі жити б та жити... Та не судилось... Ти пішов від нас так рано, ніхто на зміг Тебе спасти, лишилась в серці вічна рана, Ти нас прости, прости, прости... Холодний вітер листя носить, а за дверима вже весна. Серце болить, душа голосить — Тебе із нами тут нема. Без Тебе хата опустіла, не переступиш вже поріг, сюди не прийдеш Ти ніколи, не стрінеш родичів своїх. Хай наші теплі спогади про Тебе, рідненький, приймуться Всевишнім, як слова щирої молитви за Твою душу у вічному Царстві небеснім. Хто забув, — згадайте, хто пам'ятає, — пом'яніть Віталіка.

У глибокій скорботі МАМА, ТАТО, БРАТ із сім'єю.

МИНАЮТЬ 17 місяців, та не стихає біль у серці... 17 лютого минає рік, як він пішов у вічність — наш найрідніший, найдорожчий чоловік і тато **Віталій Миколайович КОРОЛЬ**. Нет слов, чтобы выказать свою боль, всю горечь преждевременной утраты. Как пережить разлуку нам с Тобой, как обойтись без мужа и без папы. Ты в памяти останешься у нас веселым, добрым, щедрым бесконечно. Как рано Твой пришел последний час... Скорбим мы по Тебе и любим вечно.

Вічно сумуючі ДРУЖИНА, ДОНЕЧКА.

ВЖЕ І РІК минає, як живемо ми всі у великій скорботі і горі, які причинила нам смерть нашого дорогого зятя **Віталія Миколайовича КОРОЛЯ**. А серце не вірить, душа не сприймає, що серед живих Тебе вже немає. Свідомість до спокою кличе, а серце щемить і щемить. Тебе, наш рідненький і любий, довічно не зможемо забути ні на мить. Пройдуть роки, спливуть тумани, над світом знов зійде зоря, та не зітруться ті рани, що принесла нам смерть Твоя! Пішов від нас Ти дуже рано, ніхто не зміг Тебе спасти, на серці в нас глибока рана, поки живі ми — з нами Ти. Спи спокійно, нехай печаль і наші сльози не тривожать Твій вічний сон. Царство небесне і вічна пам'ять.

Сумуючі ТЕСТЬ і ТЕЩА.

ПАМ'ЯТЬ

...Біля літньої кухні неподалік від колодязя я напинав намет із Юриними (мій племінник) дружними одно-класниками. Електрику до піддашся проводив завжди усміхнений мій сусід-перевесник Анатолій Сердюк. Поруч цвіла груша, далі — яблуня. Прийшла вся наша Пролетарська вулиця. Така для кожного многождальна пора юного, щибетливого пробудження та оновлення, радісних домашніх клопотів, а моєму племінникові треба в армію. Присяга. Військовий обов'язок. Старші гості переспівували пісень народних, а молоді, Юрині друзі, — і нових естрадних. Але всі раптом одразу одностайно вдарили: «Соловейко в гаю свиснув, під копитом камінь тріснув...» Тонко й голосно, аж ніби обтрушуючи грушевий цвіт, заводив сусід через кілька хат. А пелюстки і справді падали на змайстрований широкий і довгий проводжальний стіл та на плечі гостей.

І соловейко, почувши «його» мелодію, теж фанатично, нестримно підспівував, а може, то ми — йому.

І раптом, як зараз чую, Юра, схилившись на стіл і тримаючись за основу груші, разом із сопрано невгамовної сусідки Люськи, якось протяжно вихопив слова із приспіву якоїсь нової пісні, де кілька разів повторювалося в'язке й давуче «Афганістан»... (Там тоді тривала війна і туди посилали наших хлопців). Я зазвер, стиснувшись, мов у пружину, серце. Але нічого не сказав. Тільки поспішив усім налити, щоби пісню цю перейняти і стриножити «діжурною» чаркою. Бо які ж то проводи в армію без вірних добрих гостей та без хмільного бентежжя. Невже, думав, армійська доля заведе його туди? Завела.

Строкову Юра проходив у Термезі, на кордоні через Амудар'ю з тим Афганістаном. Я летів туди до нього на присягу.

...З Чернігова до Києва — автобусом. Далі в Ташкент — на «Ту-104». При мені — обов'язковий пропуск Міністерства внутрішніх справ, яким мені дозволяється їхати до мого племінника на військову присягу в селище Гагаріно Сурхандар'їнської області Узбецької РСР у військову частину, яка неподалік, за Термезом, на березі Амудар'ї. Протилежний берег — уже афганський. Це я знав наперед.

Підлетіли до Ташкента. Ось уже час приземлятися. Та чомусь наш «Ту-104» цього не робив, а став кружляти по колу зверху навколо Ташкентського аеродрому. І так якось не природно підстрибував, дріботів, як ото ночви по твердій ріпці. Я злякався.

Цілу годину так веретенували. Сходячи, біля трапу я запитав у пілотів, у чому справа. — Приймали якогось принца із сусідньої країни. Ми давали йому дорогу.

У Ташкенті немов потрапив у нирвану. Теплий, ні — гарячий струмінь огорнув мене. Це нагадало обійми ватяного ведмедя, від якого йшов важкий в'язучий жар. Одразу відчув, що таке азіатське сонце. Мене ніби несли спекотні хвилі. Так я малим почувався на натопленій батьківській печі, повзаючи по розпареному прасі. Але я тоді знав, що зіскочу з печі — і буде холодок біля полички, біля дверей. А тут у Ташкенті холодку годі шукати. І вдень, і ввечері, й уночі.

Жадібно придивлявся я до пасажирів у прикордонній формі, до зелених погонів і кашкетів. Бо ж Юра, до якого я летів на присягу, — прикордонник. Намітив зав'язати розмову з одним старшим лейтенантом. Він стояв у черзі, брав квитки для своєї сім'ї у Київ.

— Мені треба в селище Гагаріно, біля Термеза, на присягу племінника, — кажу йому. Він робить паузу, потім загадково усміхається і рече:

— Я теж у Термез. «Як-40» летить туди вранці. Це єдиний транспорт.

— А де мені переночувати?

— Давайте тут, у нашій прикордонній комедатурі, тільки вибачте — на стільцях.

Уранці ми летіли на Термез. А з тим бортовий військовий «газон» із тентом зверху натужно різав ледве вловиму в закам'янілих пісках дорогу. Всюди жовто, чомусь мені печально від спресованого віками піску. Ну пустеля та й годі. Чи й примітиш де з-під газонного тенту якась деревце. Поруч зі мною

— хлопці-прикордонники із взводу старшого лейтенанта Армизонова і сам Армизонов по праву руку. Машина реве, і я невідь-чому проймаюсь якимось незнайомим, невідомим мені ревом.

Не так від недавнього «Яка» чи ще вчорашнього «Ту», як від тривоги та радості зустрічі з Юрою на такій далекій від наших рідних місць землі.

«Газон» різко струснуло на гальмах. Я швидко зіскочив на приступку біля кабіни. Єфрейтор-водій підморгнув мені: «Он ваш племінник». А Юра вже біг до машини й повторював: «Я знав, що ви прилетите!»

Мій недавній аеро- й автосупутник давав команду на присягу. Я теж ставав у стрій.

Цей навчальний прикордонний центр на березі Амудар'ї неподалік від узбецького міста Термез — без парканів чи високих воріт (хай там якийсь шлагбаум), але спробуй переступити умовно-невидиму лінію, як до тебе і юзом, і плазом підкотиться, підповзе прикордонна хвиля, котра все бачить, усе чує, що тут робиться.

ВЕРБЛЮЖА КОЛЮЧКА

Мені, як родичу воїна, що прибув на присягу, було виділено у тимчасовому дерев'яно-брезентовому наметі ліжко. Але мені не до нього. Поклав під подушку «мусульманську» книгу «Аджібей», яку взяв у дорогу. Кинувся покласти в тумбочку подорожного українського сала — як презент на присягу, але спинився. Від спекоти воно перетворилося на тягучу патоку...

А воно й на обід підходило. Манила до столів польова кухня. Перше, друге. А на третє запропонували узвар. Я здивувався — в кухлі плавали не звичайні кришеники яблук, груш чи місцеві ягоди, а якісь закручені стельця, та ще й із колючими шпичаками.

— То наші місцеві чай і компот, із верблюжої колючки, — пояснював мені воїн-кухар. — Додає енергії, бадьорості. Вона біля нашого табору, за шлагбаумом росте. І верблюда її пощипують. І ми — теж.

Після такої трапези я «попросився» у Юри подивитись, як ростуть ті колючки, а може й нарвати для заварки. Стелиться, як берізки по городу, а колючка, як наш терен. Рвав, складав у баночку цей середньоазійський сувенір — як добавку до нашого узвару. Наївно думав, що це такий добрий, цінний делікатес, а воно, дізнався пізніше, там було — як харч для виживання. Готували прикордонників і не впадати у відчай у пустелі, а все брати до виживального раціону, навіть цю колючку. Я не міг уявити, як це міг верблюд щипати, зривати губами таке.

Хотів узяти Юрка з цього табору, з цього «верблюжо-колючого» центру в недалекий зовсім Термез. Відпочити, походити, подивитися на будівлі, квартали, таємничі арики і фонтани міста. Але нас спершу не пускали з цього навчального центру. Дізнався по секрету від однієї мами, котра, як і я, приїхала на присягу до сина, що тут частина режимна, хлопців у місто не пускають, навіть із батьками. Був випадок, що один новобранець, скориставшись короточасним звільненням, сів на поїзд і «запрягся» додому. Деякі отак не витримували прикордонних випробувань.

Але ми з Юрою не думали нікуди втікати, а просто хотіли подивитися, що таке Термез. А то, пам'ятаєте, при Союзі як його негативно називали разом із іншими віддаленими точками «Есть на свете три дыры — Термез, Кушка і Мары». А він — не «дири». Чудовий сучасний аеропорт, на який я приземлявся, летячи з Ташкента. Збереглася стара фортеця. Як ми йшли центральною вулицею, вдарили місцеві куранти. У місцевому музеї дізналися, чому так місто називається. Від «тарк миз» — «ми живі», з розповіді про тутешню царицю, яка у відповідь за загибель свого сина розбила велику армію царя Кіра. Як наша українська княгиня Ольга, що помстилася за свого чоловіка Ігоря... Хотіли в якесь кіно, та часу було обмаль.

А то подивився присіплювніше — Юра накульє на ліву ногу. Запитав — мовчить. Я перевірив його чобіт. А в ньому у збрижі над

п'яткою сторчка увігнаний цвях. «То я зробив, щоб не так терло».

— Роззувайся, — наказав йому.

Не хотів, але послунав. А там, під онучею, — нога, натерта отими збрижами над п'яткою.

— Чого в санчастину не звертаєшся?

— А у нас сержанти сердяться, як хто звертається. Навіть у наряди посилають. Кажуть, треба виживати в будь-яких умовах.

Знайшов під коліном іще свіжі розризи, садна.

— Це по канату через урвище переправлялися. Така підготовка. Руки горіли й під колінами горіло...

— І не пішов у санчастину?

— Та ж сержанти зляться, — повторював неохоче.

Я негайно, майже силоміць, потягнув племінника в місцевий військовий госпіталь. Із відчинених палат і через зачинені двері — стогін і крики транспортованих щойно з сусіднього палаючого Афганістану, якому СРСР надавав військову допомогу. Було важко і боляче те чути.

Ми прийшли зі своїми бинтами (взяли в аптеці), а мазі дібрали сестрички.

— Це теж виживання, — казав Юрі.

Дивовижно — стріти тут чернігівку, колишню вчительку Ларису Кожар, котра прилетіла сюди доглядати за своїм сином, який був поранений в Афганістані. Пізніше я про це писав у своїй книзі, у газетних матеріалах.

Лише день, точніше півдобі, був я тоді в Термезькому навчальному таборі, звідки більшість наших хлопців ішла на війну в Афганістан. Не минула ця доля і Юрія Ковальця. Кабул, Мазарі-Шариф, Герат... Листів було мало. І такі — відрядження, мовляв.

Уже як через рік юнак повернувся, про сив його розповідати про той рік. А Юра, перевірши подих, відповідав: «Хай пізніше...» Раз обмовився, що був у Кабульському аеропорту, коли він починав палати. За десять хвилин, як вони з групою відійшли, аеропорту не стало.

Я тільки домислюю, як то воно було...

Племінник показував лише фотографії — підбиті бронемашини і самого себе на знімках із автомата Калашникова, з англійським «БУРом», довгою, важкою гвинтівкою, яка прибереглась у душманів іще із часів спроби англійської окупації, такою, як ударить — дівка буде з бублик. Казав, що «Стінгери» та інше вони відвоювали у моджахедів. Як відвоювали — мовчить. У нього ще залишилися секрети, прикордонна і закордонна таємниця.

А ще Юра, зітхаючи, каже: «Ми відвоювалися на тій війні...»

А я раптом ловлю себе на думці: не відвоювалися ми, батьки та рідні, а назавжди залишилися на тій війні.

Юра не любить говорити «зайвого». Натомість показує сфотографованих узятих у бою в полон душманів, моджахедів.

ПРО АФГАНСЬКУ ВІЙНУ КОРОТКО

проханням про допомогу.

Керівництво Радянського Союзу розуміло, до яких негативних наслідків це може призвести, але поставки зброї повстанцям з боку США і повоювання іноземного втручання змусили прийняти рішення про введення військ СРСР на територію Афганістану. Секретна постановка було ухвалена 12 грудня 1979 року.

25 грудня 40-а радянська армія перетнула кордон Афганістану. 27 грудня відбувся штурм урядового палацу,

в результаті якого замість чинного лідера країни Аміна, вбитого під час цієї операції, був проголошений новим керівником країни Кармаль, ставленник Кремля.

Брати участь у придуренні ісламістів керівництво СРСР не планувало. Головним завданням введення військ була зміна керівництва Афганістану на лояльного Кармалю. Але втручання Радянського Союзу викликало негативну реакцію простого народу і проти радянських військ була ого-

лошена «священна війна» — джихад.

Якщо на початку війни перевага сил була на боці радянських військ, то з активізацією постачання зброї повстанцям все змінилося. В руки афганців потрапили ракети «Стінгер», що дозволило їм знищувати військові літаки і транспорт.

15 лютого 1989 року відбулася довгоочікувана подія — командувач 40-ю армією генерал Громов вивів залишки радянської армії з території Афганістану.

АФГАНСЬКА війна 1979–1989 рр. — одна з найтрагічніших подій в історії СРСР і показовий приклад того, що навіть втручання сильного і добре озброєного союзника у внутрішні справи сусідньої держави ні до чого хорошого привести не може. Якщо говорити про афганську війну коротко, то це збройне зіткнення радянських військ, що діяли разом з урядовими військами Афганістану, і мусульманського опору (моджахедів), який підтримували країни НАТО і

уряди інших ісламських країн. Це була остання війна в історії Радянського Союзу.

ПРИЧИНИ КОНФЛІКТУ

Афганістан з давніх часів знаходився у важливому геополітичному районі, і обстановка в ньому ніколи не була спокійною. У XIX столітті свій вплив на країну намагалися поширити дві найбільші в той час держави, що мали там свій геополітичний інтерес — Великобританія і Російська імперія.

У 1919 році Афганістан

проголосив свою незалежність від Англії, і першою країною, яка визнала нову державу, була Радянська Росія. В 1978 році Афганістан було проголошено демократичною республікою. Не всі в країні хотіли приймати реформи. Суперечності між прихильниками республіки і радикальними ісламістами привели до громадянської війни.

У 1979 році керівництво Афганістану, що не справляється з силами повстанців, звернулося до уряду СРСР із

Яків КОВАЛЕЦЬ.
На знімку: Юрій КОВАЛЕЦЬ (праворуч) із бойовим побратимом Олексієм СОЛОВІЙОВИМ (1985 рік).

ДОЛІ ЛЮДСЬКІ ПРАЦЮВАЛА І СПІВАЛА

Хочемо розповісти читачам нашої улюбленої районної газети про рідну і дорогу нам людину Наталію Павлівну Горбань. Днями їй виповнилося 90 років. Прожити довге і складне життя, в якому вона ніколи не втрачала оптимізму, ніколи не впадала у відчай, навіть тоді, коли було нестерпно важко. Жила і живе з любов'ю до життя, до ближнього, що допомагає їй і в ці роки глибокої старості не бути нікому обузою. Вже чимало років живе Наталія Павлівна у свого племінника Олексія і його дружини Валентини в Талалаївці, а раніше жила і працювала у Поповичів. Любила землю і роботу на ній, працювала і співала, співала і працювала... Хоча не завжди співалася.

Любима всіма нами бабуся Горпина Іванівна, мама тьоті Наташі, часто розповідала нам про тяжкі роки свого життя. Розповідала не тільки для оповідки, а щоб ми у житті робили свої висновки, вчилися переживати труднощі, несправедливості. Рід наш був із тих, кого у 30-ті роки минулого століття розкуркулювали. Дідуся нашого Павла Степановича розкуркулили, словом, знищили. Бабуся Горпина залишилася одна із трьох дітками: Катю 1920 р. н., Петю — 1923

р. н. і Наталю — 1928 р. н. Коли наставала пора спробувати молоді картоплі з городу, бабуся все згадувала, як тоді накопала вона відро молоді картоплі, а тут її прийшли «куркулити». Вигнали активісти її із хати з малими дітьми. З продуктів тільки те відро картоплі і взяла з собою. Зробили землянку із дітьми і там поселилися, бо «ворогів» будь-хто боявся прийняти. Сім років і жили в землянці. Рятувалися від голоду і холоду як могли. Діти щось комусь у селі помагали і тим заробляли шматочок хліба чи пляшку молока. А ще рятувала від голоду швейна машинка, яку бабуся була закопала, а потім відкопала і нищечком шила людям на ній одяг. Діти постійно недоїдали, і коли увечері дуже хотілося їсти, замість вечері вони співали... Голосно, щоб горю вік усок!

Із тієї землянки захищати батьківщину на Другу світову пішов Петя. Бабуся згадувала, що коли новобранців проводжали на станцію, він так співав, що спів той було чути ще довго над селом... Пропає Петя безвісти на дорогах війни. Виплакала мати

Племінниця Г. КРУПОДЕРЯ із СИНАМИ та їх СІМ'ЯМИ, сестри ОЛЯ З., МАРІЯ Н., ВАЛЯ М., ОЛЕКСАНДРА Д., племінниця ВАЛЯ К., МАРІЯ Ф., внуки ВІТА, ОЛЕГ, ЮЛЯ, РУСЛАН, СНИЖАНА, КАТЯ, АНДРІЙ, ТИМОФІЙ.

за ним так всі очі, що вже все інше горе переживала без сліз. Жила наша бабуся аж 95 років, пішла із життя тишенько — просто заснула.

Тьотя Наташа залишилася жити у рідній Поповичів. Тут робила у ланці, тут знайшла і свою долю — Василя Павловича, з яким прожили довге життя в розумінні і злагоді. Виростили єдину доньку Ларису, яка була медиком, працювала у столиці, та, на жаль, зовсім молодою померла від хвороби. Берегли одне одного Горбані, та, як частіше всього буває, хтось один із подружжя залишає свою половинку на цьому світі, а сам їде в інший, щоб ніколи не повернутися. Кілька років доглядала наша тьотя дядю Васю, бо той тяжко хворів. Та й залишилася одна. Але вона не самотня. У неї є великий рід, який її любить і поважає. Секрет довголіття нашої ювілярки, мабуть, у тім, що вона живе з добром у серці, у праці і з пісню. І хоч їй 90 років прожити не в розкоші, хоч багато горя пережито, вона оптиміст — слезоу витре і заспіває. Тож нехай ще довго Вам співаєтьсЯ, і ніколи не плачетьсЯ.

НОВЕЛА

ВРЕДНА БАБА

— Я, мабуть, і зроду вредною була. Вдалася такою, такий характер у мене, що зроду нікому не підчинятимуся. Живу сама. Якби не була вредною, то може б до кого і прихилилася, а так — сама. Жду від Бога такої смерті, щоб раз — і все. Плуताюся і плутаюся. І хазяйствечко в мене є — чотири курочки і півник, ще і кіт Мурчик. З рідні — нікого. Всі були і немає нікого... Та ви ідіть до мене в хатинку, тут і побалакаємо ловченку.

Баба Химка, вже років зо тридцять перегнута, як перевесло, старіється швиденько їти поперед. Важкі просілі двері її хатини ховають нас у старечий затишок.

— Казали мені: «Іди, Химко, зимувати в лікарню до престарілих». Ідти ти, — кажу, — к чорту, я дома вижитиму, як життя моя кончиться. Он і Ольга, і Варка самі дожили, а поховали їх як ловко. І мене поховать. Я хоч і вредна, а людей не зобиджала ніколи. Біля мене недалеко Галька живе, на доярні робить, а дітлашні в неї повна хата. Це вже підрости трохи, а малими були, я всіх перегляділа. Галька і

У ШАНОВАНИХ нами друзів — подружжя **Валентини Володимирівни і Віктора Олексійовича СЕНЬКІВ** із Старої Талалаївки — 60-літній ювілей, який вони відзначають 11 і 17 лютого. Бажаємо ювілярам всіляких життєвих гараздів. Щоб жилось щасливо, во у парі і здоровилось ще довго-довго. Юнацьких мрій прекрасний сад плоди дарує в шістдесят! За працю вашу, всі знання і вміння, і серця небайдуже стукотіння — подяка щира від людей, від друзів, рідних і дітей! І хоч на скронях сивина, нехай у серці гомонить весна, в очах сміється сонце золоте, а дерево життя зростає і цвіте!
Сім'я Н. І. і С. А. ЛИСЕНКИ, ОЛЕКСАНДР І НАДІЯ.

ЦИМИ **лютевимі**

мені тепер підсобляє, гукає і зимуват до себе, та я сама по собі лучче буду. Вона і каже мені: «Які ви, бабо, вредні!» Ловка вона, Галька, і дітки в неї ловкі, а ось близьенько біля мене Надька живе. В годах уже жіночка, і у церкву ходить, а сама, як нечиста сила. Язицюрка у неї такий злий та брехливий, людей усіх прямо поїсти готова. Мене анцихристкою зве, бо я до церкви ще тоді, як і ноги носили, тільки на Паску

і ходила, а тепер уже так хтозна коли і була. А я кажу їй, що в душі треба Бога їм, і жити з Богом, а не тільки у церкві. І вона мене зве вредною. А я є така: що думаю, те і кажу, того і вредною звуть мене. Отак і живу я, давним-давно живу, буває, і забуду скільки годів мені, та все живу і, повірте, ще і жить хочу. Навіщо ще жити мені, пенькові старому? А я як подивлюся і на сніг, і на котика, і на діток чужих, таке все мені миле. Така судьба у мене, що я одна. Маленькою ще без батька-матері осталася, маминого і лиця не пам'ятаю. Тільки снилася мені часто, а лиця й не знаю яке воно. Заміж їде до війни вийшла, спішила, щоб у діваха не засидіться. І хатку оцю з чоловіком зіпили, і синочка родила. Чоловіка на війну як узяти — як у воду впа, ні чула про нього, ні бачила ніколи. Та синок біля мене. Боялася його од себе одпустити наче і на шажок. Побігли купатись із хлопцями. Я не пускала — а він так просився. Найшли вони біла ставка якусь німецьку цяцку, розкрутили, і всіх їх чотирьох... А мого Колюсика, так на частиночки

ФГ «Деметра Агро плюс» укладає договори оренди земельних ділянок на території Корінецького старостинського округу Талалаївської селищної ради з орендною платою 11% від нормативної грошової оцінки землі.

Довідки за тел. 097-787-45-25 (**Олександр**).

ПРОДАЄТЬСЯ

Газифікована **САДИБА** по вул. Перемоги, 120-А в Талалаївці.
Тел. 095-333-85-60.

ЗАКУПОВУЄМО

постійно **КОРІВ, КОНЕЙ, ТЕЛИЦЬ!** Найдорожче **БИЧКІВ** вагою понад 150 кг.
Тел. 068-066-98-94, 095-756-50-58.

СЕРДЕЧНІ ВІТАННЯ

днями святкують свої дні народження наші дорогі, люблячі синочки, онуки, племінники і братики **Владислав ЧУБАРЬ** та **Станіслав АНТИПЕНКО** з Талалаївки. Тебе без лести в день народження я от души скажу: мій брат, для всіх Ты драгоценный клад, любви, заботы и терпенья. Ты сердце доброе, родное, пускай Тебя, любимый брат, за всё добро Твое святое судьба вознаградит стократ.

ДІДУСЬ І БАБУСЯ з Болотниці, МАМИ, ТАТА, ТЬОТИ, ДЯДІ, БРАТИКИ І СЕСТРИЧКИ.

22 ЛЮТОГО золотом 50-річчя осяє життя **Тетяни Георгіївни СПІВАК** із

Талалаївки. Наша найрідніша, кохана і найгарніша дружинонька, матусю і бабусенько! Поздоровляємо сердечно з ювілеєм! Бажаємо, щоб Ти була завжди щаслива! Щоб Твоє миле обличчя світилося радістю і добротою! Нехай Твої мрії збуваються, коли Ти ще не встигла їх загадати, нехай все буде гаразд, мирно, ясно і тепло! Щоб Ти ніколи не сумувала і не втомлювалася, щоб була така ж гарна і найчарівніша у світі! Бажаєм радісних світанків і синіх вечорів тепла, Тобі усе-все до останку, щоб Ти щасливою була!

Чоловік, син, невістка, дочка, зять, онук ДІМА.

ПРИКМЕТИ НА СТРІТЕННЯ

День Стрітіння теплий і сонячний, то і весна тепла.

Якщо на Стрітіння дорогу перемітає — весна буде пізньою і холодною.

«Якщо в цей день сніжок — весною буде дощик», тобто весна буде затяжною і дощовою.

Передбачити погоду могла і курка: якщо нап'ється біля порогу води — весна буде теплою і ранньою.

Як на Стрітіння з стріх капа, ще велика буде зима.

Як на Стрітіння є під стріхами бурюльки, то цього року буде добрий урожай кукурудзи.

Якщо на Стрітіння півень води нап'ється, то на Юрія (6 травня) віл напасеться.

На Стрітіння із стріх капає — бути затяжній весні; якщо тепло, а зі стріх не капає — весна буде рання, суха.

Цього дня відлига — на ранню й теплу весну, сніг — на дощову, тривалу, а коли хуга — весна буде пізня й холодна. Якщо в цей день не видно сонечка — чекай суворих морозів.

Вітер на Стрітіння — до врожаю плодів дерев.

Якщо на Стрітіння холодно, то вже скоро весна.

Як капає зі стріх, то буде так капати з очей (тобто ще повернуться морози).

На дахах довгі бурюльки — стільки ще випаде снігу.

Якщо вранці випав сніг — на врожай ранніх хлібів.

Про затвердження тарифів на водопостачання та водовідведення Талалаївському ВУЖКГ

Розглянувши клопотання Талалаївського ВУЖКГ про погодження тарифів на послуги по водопостачанню та водовідведенню, у зв'язку із збитковістю підприємства, керуючись ст. 28 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», виконавчий комітет Талалаївської селищної ради **вирішив:**
1. Затвердити такі тарифи на послуги по водопостачанню: тариф 1 м³ води без ПДВ в т. ч.: для населення — 10,32 грн., для бюджетних установ — 11,31 грн., для інших споживачів — 13,89 грн.
2. Затвердити тарифи

на послуги по водовідведенню: тариф 1 м³ без ПДВ в т. ч. від населення — 16,79 грн., від бюджетних установ — 18,40 грн., від інших споживачів — 22,97 грн.

3. Дане рішення опублікувати в газеті «Трибуна хлібороба».

4. Контроль за виконанням даного рішення покласти на начальника відділу житлово-комунального господарства селищної ради Кашку Ф. П.

5. Дане рішення вступає в силу з 1 березня 2018 року.

**Селищний голова
Величко Ю. Є.**

КУЛЬТУРА

«ВАША СВІТЛІСТЬ – ЛЮБОВ»

Під такою назвою минулої суботи в районному будинку культури відбулася конкурсно-розважальна програма, приурочена Дню святого Валентина. Святково вбрана сцена та пісні про кохання в запису створювали піднесену атмосферу в залі. Після привітань ведучих Таїсії Мироненко, Богдана Манька та Станіслава Бутко програму розпочала середня група зразкового хореографічного колективу «Каскад» (кер. Ольга Синько) традиційним у всі часи танцем закоханих — вальсом. У ході програми ведучі розповідали про традиції, символи та про історію виникнення свята всіх закоханих — Дня святого Валентина. За англійською традицією відбувся вибір пар, які брали участь у конкурсах. Учасниками конкурсів стали Станіслав Корнієнко, Денис Мартіян, Владислав Луценко, Даша Ліщенко, Даша Носач та Даша Шовкун. Пари брали участь у шести конкурсах «Пройти по бешкету на побачення», «Вгадай пару», «Розбите серце», «Танець з яблуком», «Солодкі поцілунок», «Поцілунок наосліп». В ході конкурсів рівну кількість балів набрали пари №1 та №3, тож був проведений додатковий конкурс «Танець зі стільцем». За перемогу боролися тільки хлопці кожної із пар. І в результаті її здобула пара №1 — Станіслав Корнієнко та Даша Шовкун. Всім учасникам конкурсів вручені подарунки від спонсора свята — власника спортивного клубу «Пітон» Андрія Карпенка. Парі переможців було також вручено запрошення на дружню вечерю в кав'ярню магазину «Артеміда» 14 лютого, де на Станіслава і Дашу чекає запашна кава, фірмовий десерт та море ро-

мантичної музики у святковій атмосфері.

У перервах між конкурсами солісти районної сцени дарували глядачам пісні про кохання. Розігрувалася святкова лотерея із врученням призів власникам виграних номерів. Спеціальний приз був підготовлений глядачці, яка сиділа в 14 ряду на 14 місці. Юні ведучі вели програму і своїми цікавими діалогами розкривали тему кохання. Участь у концертній програмі брали вокальний дует Юля Гадючка та Юрій Штим, солісти Віка Яременко, Дарина Чейпеш, Ірина Грабіна. Пісні мовою країни кохання — Франції — виконали Діана Шульга та Юля Гадючка. Хореографічний супровід Ольгою Синько пісень у виконанні Юрія Штима зачарував глядачів своєю чарівністю, ніжністю і бездоганністю хореографії. Учасниками старшої групи зразкового хореографічного колективу «Каскад» (кер. О. Синько) було продемонстровано чотири різнопланові танцювальні композиції, які поєднали і захоплювали глядачів, створюючи піднесений настрій. Хореографічний супровід дівочого складу цього колективу пісень, що виконувала Дарина Чейпеш, зачаровували красою, яскравістю костюмів та майстерністю виконання танцю у східному стилі. Також східний танець у виконанні майстрині танцю Ірини Магдичанської викликав бурхливі оплески глядацького залу. Виконання фінальної пісні (Д. Чейпеш, Ю. Гадючкою та Ю. Штимом) «Бережи любов» та вихід на сцену всіх учасників свята на сцену завершив програму.

Таїсія МИРОНЕНКО,
режисер районного будинку культури.

Засновник і видавець: Товариство з обмеженою відповідальністю «Трибуна плюс».

Реєстраційне свідоцтво серії ЧГ № 598-247 ПР від 2.11.2017 р.

Індекс 63693. Виходить один раз на тиждень.

Наша адреса:
17200, Чернігівська область, смт Талалаївка, вул. Центральна, 3
☎ 2-13-53 — редактор, реклама, факс;
☎ 2-13-50 — заступник редактора, журналісти, бухгалтер.
E-mail: trybuna@meta.ua

Наші реквізити:
ТОВ «ТРИБУНА ПЛЮС»
р/п 26009300076903 у філії ЧОУ ВАТ «Ощадбанк» м. Чернігів
ЄДРПОУ 02476178
МФО 353553

Редактор О. О. ГОСТРА.

Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій. За достовірність фактів і цифр, за відповідність їх вказаним джерелам, згідно із законом про пресу, несе відповідальність автор. **Газета набрана і зверстана на комп'ютерному обладнанні в редакції, віддрукована в Талалаївській районній друкарні.** Замовлення 44. Тираж 2565.